

[Socialministeren.]

råde er noget, der måske ikke er så klogt stillet op, og at det ærede folketingsudvalg kan sige: på dette punkt kan vi nå de resultater, lovforslaget tilstræber, uden at gøre det på den her foreslåede måde. Det er jeg selvfølgelig indstillet på og vil gerne deltage i en diskussion om. Men når vi nu i dette høje ting skal beskæftige os med dette lovforslag, vil jeg bede om, at vi ikke lader baggrunden være, at det måske vil koste 1 mill. kr., hvad jeg altså regner administrationen vil koste, og glemmer den baggrund, jeg lige har fremhævet. Det vil jeg bede om, at man tager med i sine overvejelser og betragtninger.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte nogle betragtninger — ligesom iøvrigt andre ærede ordførere — om, at man i stedet for at koncentrere denne lovgivning så stærkt, som det her er gjort, skulle sprede den i mange forskellige love. Ja, det er nu ikke let at tilfredsstille det ærede venstreparti.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der var ordfører ved finanslovbehandlingen, krævede, at der skulle skaffes mere centralisation, plan og system i den sociale lovgivning, og det, der nu er sket for arbejderbeskyttelseslovgivningens vedkommende, er, at socialministeriet har samlet og indarbejdet en hel række forskellige nu eksisterende love i den her foreslåede arbejderbeskyttelseslovgivning, som jeg forstod det ærede medlem hr. Boeck-Hansen ikke mente i og for sig var moderne nok; hvis der skulle være noget i den, som det ærede medlem mener, vi skulle gøre bedre, er udvalget velkomment til at være medvirkende hertil. Men altså — det har været vor opgave, synes jeg, at skabe noget mere system på dette område. Det er jo rigtigt, hvad det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp sagde, at det ville være komplet umuligt, hvis vi på alle de områder, hvor der ifølge lovforslaget er tale om at udstede regulativer, skulle have et regulativ til behandling her i rigsdagen. Det ville betyde, at vi skulle have i hundredvis af regulativer og i tusindvis af paragraffer til behandling. I stedet foreslår jeg altså her, at dels fabriktilsynet, dels arbejdsrådet — og i langt, langt den overvejende del af tilfældene efter forhandling med de forskellige faglige organisationer og arbejdsgiverorganisationer — skal se at nå frem til resultater på de pågældende områder. At det til syvende og sidst selvfølgelig er den minister, der på det daværende tidspunkt er socialminister, som har ansvaret, er jo klart. Men

det, at lovforslaget indeholder bemyndigelser, er jo ikke ensbetydende med, at der bare er en enkelt mand, som sidder og bestemmer udviklingen — det er de ærede medlemmer jo også udmærket godt klar over. Derfor beder jeg altså om, at man ikke betragter dette forslag som et paradeforslag — som det ærede medlem hr. Axel Kristensen benævnte det —, der bare er fremsat, men som et forslag, der virkelig bygger på hensyntagen til alle sider og på et sådant grundlag, at jeg mener, det skulle være gørligt at nå til et resultat.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp omtalte et enkelt spørgsmål i forbindelse med afsnit IV, der omhandler barselhvile m. v. Ifølge lovforslaget vil jo automatisk også de fødende kvinder på alle de områder, loven omfatter, falde ind under lovens bestemmelser. Men jeg forstod, at det ærede medlem derudover ønskede, at jeg skulle stille forslag om en moderskabsydelse på 100 kr., som alle fødende kvinder skulle have. Det er klart, at jeg, når jeg får en sådan opfordring her fra folketingets talerstol, gerne vil undersøge, om der skulle være mulighed for at finde frem til noget sådant. Jeg havde ellers nu regnet med, at disse bestemmelser snarest skulle have gyldighed der, hvor det drejer sig om erhvervsmæssigt arbejde, men jeg vil som sagt gerne tage det spørgsmål, som det ærede medlem her har rejst, op til overvejelse.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen mente, at lovforslaget på visse områder ikke var vidtgående nok, og andre ærede medlemmer mener altså, at det er for vidtgående. Jeg har derigennem fået den opfattelse, at jeg dog vist alligevel har fundet frem til noget, som der må være mulighed for, at rigsdagen kan samles om. Jeg håber, det må blive tilfældet i det udvalg, der nu bliver nedsat.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var inde på, at remiseportene ved statsbanerne var for små, og nævnte, at en arbejder for nylig var blevet dræbt i Aarhus. Det var nu i Aalborg — det var en af mine nære bekendte, den ulykke ramte. Dette spørgsmål har jeg allerede opmærksomheden henvendt på, og også det socialdemokratiske blad i Aalborg, „Ny Tid“, har rejst det spørgsmål, om det ikke var muligt at skaffe materialer, således at disse porte kan blive noget udvidet.

Der kunne være mange andre problemer at komme ind på, men jeg tror ligesom de ærede medlemmer, at dette lovforslag er af en sådan karakter, at det må drøftes i et